

Obalamy 5 mitów o życiu w krajach arabskich

Źródło: https://businessandprestige.pl/obalamy-5-mitow-o-zyciu-krajach-arabskich/#disqus_thread

“Najlepsi z was to ci, którzy mają najlepsze maniery i charakter”- Prorok Muhammad.

Ze stereotypowym myśleniem dotyczącym krajów arabskich spotkałam się po raz pierwszy w 2006 roku, gdy zwróciłam się z prośbą do szefa wydziału na którym studiowałam o kontynuację studiów w trybie indywidualnym, ze względu na moją pracę w Dubaju. Ogromny autorytet w świecie psychologii międzykulturowej był wielce zdziwiony, że w Dubaju chodzę ubrana tak samo jak w Polsce. *“A czy w takich jeansach może pani tam wyjść na ulicę?”* – usłyszałam, po czym usiadłam i dałam profesorowi mini wykład o życiu codziennym w Dubaju.

5 mitów na temat krajów Zatoki Perskiej

1. W krajach arabskich kobiety, nawet europejskie muszą nosić abaje i zakrywać głowy

Wśród krajów Zatoki Perskiej, do których należą Zjednoczone Emiraty Arabskie, Arabia Saudyjska, Katar, Kuwejt i Bahrajn, jedynie Arabia Saudyjska wymaga noszenia długiej, nieopiętej i nieprzezroczytej narzutki o nazwie abaya oraz zakrycia włosów u kobiet bez względu na to, czy jest muzułmanką czy nie.

Pozostałe kraje wymagają skromności w ubiorze. Co oznacza skromność? Strój przyzwoity, czyli taki sam, w którym wybralibyśmy się do banku, urzędu albo na imieniny babci mieszkając w Europie. Chodzi o poszanowanie panujących zasad i zachowanie skromności. 10 lat mieszkania w kilku krajach Zatoki Perskiej nauczyło mnie, że niewyzywający strój przynosi kobietom szacunek. Niektóre banki, urzędy a nawet plaże wyraźnie informują przed wejściem jaki strój jest respektowany. Zasadniczo: dla mężczyzn długie spodnie i zakryte buty, dla kobiet: ramiona zakryte, dekolty nieeksponujące piersi, spódnica średniej, długości ubrania nieprzezroczyście. Od zasad są oczywiście wyjątki. Funkcjonując w krajach arabskich wszystko zależy od miejsca, do którego się udajemy – powyżej opisany strój będzie wymagany w urzędach, muzeach, biurach i innych instytucjach, udając się do HOTELU lub restauracji, baru, klubu itp. – strój może być bardziej swobodny. W rezultacie w krajach arabskich kobiety biznesu ubierają się tak samo jak w Polsce.

2. W krajach arabskich nie można pić alkoholu

Nic bardziej mylnego. Nie wszyscy arabowie są muzułmanami, a w niektórych krajach arabskich, takich jak Zjednoczone Emiraty Arabskie czy Katar ludność lokalna stanowi zaledwie 10 % populacji kraju. Reszta to rezydenci z ponad 100 różnych krajów świata. Alkohol jest dostępny zarówno w sklepach alkoholowych jak i restauracjach, barach i klubach. Arabia Saudyjska stanowi wyjątek, jest tzw. „krajem suchym”. Saudyjczycy w celu konsumpcji udają się do sąsiednich krajów, np. do Bahrainu, do którego rząd kraju wybudował most, który pokonuje się w godzinę czasu. Zatem w weekendy Saudyjczycy są częstymi gośćmi nocnych klubów, barów i restauracji, są wśród nich zarówno mężczyźni jak i kobiety.

3. Arabowie są nieczyści

“Czystość to połowa wiary”- mówi zapis w hadisie, będącym zapisem słów proroka Mahometa. Czystość i oczyszczenie zostały podkreślone w setkach hadisów, które obok Koranu stanowią podstawę prawa szariatu. W islamie Istnieją dwa rodzaje czystości: fizyczna i duchowa. Jeśli chodzi o stan fizyczny, to ten też dzieli się na dwa rodzaje. Pierwszy jest związany z ludzkim ciałem, a drugi z ochroną środowiska, wodą, domem, drogami i miejscami publicznymi. W zakresie cielesnym, muzułmanie są obligowani do mycia się po skorzystaniu z toalety, przy użyciu wody a nie papieru lub innego materiału celem należytego oczyszczenia.

Mieszkańcy krajów Zatoki Perskiej mają jedno z najwyższych standardów czystości. Rozpoczynając od higieny osobistej a na wyglądzie otoczenia skończywszy. Wygląd zewnętrzny jest niesłychanie ważny, gdyż oprócz tego, że jest wymagany przez religię, to świadczy o statusie i hierarchii społecznej. Arabowie zatem

dbają, aby ich buty były wypastowane, ich koszule wyprasowane, a samochód nawoskowany i świeący. Osoba wywodząca się z krajów arabskich kupując mieszkanie w Europie będzie oczekiwać większej ilości łazienek niż zwykle się budować np. w Polsce oraz wyposażenia ich w bidety oraz węże natryskowe. Standardy higieny osobistej sprawiają, że arabscy mężczyźni są częstymi klientami salonów urody oraz fryzjerskich, gdzie przycinają starannie brody i włosy, dbają o wygląd dłoni i poddają się innym zabiegom pielęgnacyjnym.

4. Kraje arabskie są niebezpieczne

Kraje Zatoki Perskiej są znacznie bardziej bezpieczne niżeli Polska. Wg rankingu szwajcarskiego serwisu Golden Visa specjalizującego się w rozwiązaniach dla rezydentów w Europie, Katar i Zjednoczone Emiraty Arabskie znalazły się w czołówce krajów o najwyższym poziomie życia. Dla porównania, Polska znalazła się na 21 miejscu tego rankingu, z wynikiem zbliżonym do Cypru.

Na wynik złożyły się dane dotyczące poziomu przestępczości, przewidywanej długości życia, zagrożenia kataklizmami, samobójstw, zanieczyszczenia środowiska, kosztów życia oraz bezrobocia i opieki zdrowotnej. Dane do raportu zostały zebrane z baz Światowej Organizacji Zdrowia, Narodów Zjednoczonych, Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz Uniwersytetu Narodów Zjednoczonych.

Potwierdzają to liczne opinie obcokrajowców zamieszkujących kraje Zatoki Perskiej. Nic nie zastąpi zdrowego rozsądku, ale na pewno nie musimy martwić się o włamania, kradzieże i gwałty. Polityka migracyjna tych krajów jest ściśle monitorowana. Prawo pobytu mają tylko osoby, które uzyskają poręczenie lokalnej osoby, lub firmy tzw. sponsora. Każdy, kto chce OTRZYMAĆ wizę rezydencką jest sprawdzany pod kątem niekaralności oraz zdrowotnym.

5. Kobiety w krajach arabskich nie mają żadnych praw

Jeżeli będziemy mierzyć kobiety arabskie swoją miarą, to może wyjść, że kobiety arabskie mają ograniczone prawa. W Arabii Saudyjskiej kobiety nie mają prawa prowadzenia samochodu, ale mogą zostać pilotem samolotu. Mieszkańcy krajów arabskich, zarówno kobiety jak i mężczyźni często z politowaniem patrzą na wyemancypowane Europejki, które przy wszystkich prawach i swobodach ciężko pracują na kilku etatach, czasem nawet mając męża, żeby zarobić pieniądze na rodzinę. Żadna pracująca zawodowo kobieta arabska nie ma obowiązku włączania zarobionych przez siebie pieniędzy do budżetu rodzinnego. Utrzymanie rodziny to odpowiedzialność mężczyzny, a jeśli sobie z tym obowiązkiem nie radzi, to stanowi to prawo do wniesienia o rozwód na podstawie zaniedbania swoich obowiązków.

Kobiety arabskie zasiadają w zarządach firm, są lekarzami, naukowcami, bankierami. W 2013 roku, film pod tytułem „Wadjda” saudyjskiej reżyserki Haify, Al Mansoor ubiegał się o Oscara w kategorii filmów obcojęzycznych.

Tawakkol Karman, jemeńska dziennikarka i działaczka polityczna została pierwszą jemeńską laureatką pokojowej nagrody Nobla w 2011 roku. Pełną listę 100 najbardziej wpływowych kobiet w świecie arabskim można przeczytać w raporcie magazynu Arabian Business

Kompetencja kulturowa to umiejętność spojrzenia na świat, ludzi i kulturę z innego punktu widzenia. Wymaga zdobycia wiedzy na ich temat i zobaczenia ich przez inny pryzmat. W świecie arabskim status kobiety jest ściśle powiązany ze społecznością i rodziną, do której przynależy. Kraje arabskie to społeczeństwa kolektywistyczne, nie istnieje tam kult jednostki. Kobiety mogą liczyć na wsparcie rodziny czy męża, aczkolwiek wiąże się to również z pewnymi zobowiązaniami. Nie istnieje coś takiego jak szczęście osobiste, liczy się dobro rodziny.